

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LI.

"Gazeta" iese în de-aerul
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
La administrațiune, piața mare Nr. 22, etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruirea în casă. Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl. Unu asemplăru 5 cr. v. a. sau 15 bani.
Atâtă abonamentele câtă și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 19.

Brașov, Mercuri, 27 Ianuarie (8 Februarie)

1888

Jubileul de 50 de ani

al

„GAZETEI TRANSILVANIEI”

Nepost, 18 Ianuarie 1888.

Deși mai târziu, totuși și eu cu ocaziunea jubileului de 50 ani a celei mai bătrâne și mai de valoare foi, a sentinelei românismului, a mamei „Gazeta Transilvaniei”, nu pot să nu-i adresez sincerile mele felicitări și urări. Intru mulți, mulți, mulți ani!! Și cu ajutorul Proniei divine vom ajunge sublimul scop pentru multă scumpa și cercata noastră națiune românească!

Er D-Vostre, stimate Domnule Redactor, vă mai adaugă proverbiul latin: „Bonus dux, bonum reddit comitem.”

Androni Petri, inv. popor.

Brașov, 25 Ianuarie 1888.

Astăzi cunoșcem și cuprinsul discursului principelui Bismark, care a fost așteptat cu atâta nerăbdare, mai ales în Franția.

Francesii par că au avut preșemțul, că enunțările cancelarului german vor fi îndreptate mai mult la adresa lor, decât a Rușilor.

Bismark nu acuză pe Rusia, ba încă pare a voi să escuse înarmările ei dîcîndu, că cabinetul rusesc are intențiunea de a da mai multă greutate vocii rusești, rădîmîndu-se pe o armată pregătită de războiu.

Bismark acuză mai mult pe Franția pentru „inclinările ei războinice”, cari fac ca ea să fiă aliata Rusiei, îndată ce acesta și-ar pune în mișcare sotiile de cazaci.

Förte caracteristic este acel pasagiu din vorbirea cancelarului german, unde dîce, că un războiu cu Franția încă nu condiționează un războiu cu Rusia, dîr decă Rusia ar începe ostilitățile, atunci va fi neevitabil războiul cu Franția, care în cazul acela nu se va pute rețin de a nu intra în acțiune.

Cu alte cuvinte, Germania se teme de o cooperatiune directă sau indirectă a Franției cu Rusia și de aceea a încheiat alianța cu Austro-Ungaria, ca să potă preveni acestu pericol.

Voim să trăim în pace cu Rusia, dîse Bismark, voim să păstrăm vechile raporturi cătră acestu imperiu, dîr nu voim să tragem de mîneacă pe nimeni; am încheiat alianța ca să nu fim necondiționat dependent de Rusia.

Care va să dîcă, Germaniei, care stă față în față cu Franția armată până în dinți, i-ar fi fost legate mîinile și ar fi trebuit să facă în tôte pe voia Rusiei, decă nu era în stare a-i opune alianța cu Austro-Ungaria sau chiar tripla alianță.

Despre aceea, că are dorința de a trăi în pace și cu Franția, Bismark n'a dîsă nici un cuvînt. A accentuat numai că deo-

camdată orizontul din spre Franția nu este încărcat cu nori amenințători. De altă parte însă cancelarul dă se cunoscă guvernului rusesc, că ar pute să devină erăși cel mai bun amic al împăraților aliați, decă ar lăsa pe Franția în sörtea ei. Acesta este înțelesul, ce trebuie să-l dăm cuvintelor după cari „Germania ar pute purta războiu cu Franția, fără ca acesta să condiționeze și un războiu cu Rusia.”

Nu numai odată a declarat primul ministru al împăratului Wilhelm, că sörtea Bulgariei și a peninsulei balcanice nu interesază pe Germania. Cu alte cuvinte: vedă-și Rusia de trebile ei în Orient și lase-ne pe noi Germanii să ne răfuim noi singuri socotela cu Franția!

Acesta este firul roșu ce legă ideile celei mai noue enunțări a principelui Bismark.

Vorbirea cancelarului german în întregul ei apare ca o ultimă încercare de a împedea o alianță între Rusia și Franția. Publicarea tractatului de alianță germano-austriac, dîse Bismark, nu este a se privi ca un ultimatum, ci este numai constatarea firmei hotărîri a puterilor aliate de a stărui în comun pentru susținerea păcii.

„Germanii nu se tem pe lumea acesta de nimeni altul, decă de Dumnezeu!” exclamă Bismark. Incepeți războiul decă vă dă mîna, dîce puternicul cancelar cătră vecinii săi dela apus și răsărit, prevenindu-i că spadele lor se vor înfrînge în peiturile oțelite ale patrioților germani, ale demnilor urmași ai luptătorilor dela 1813.

Mîndre și pline de conștiință de sine sunt aceste cuvinte. Dîr de ce au fost pronunțate tocmai acum?

De sigur că numai motive förte grave au îndemnat pe principele Bismark de a face acesta ultimă încercare pentru a preveni marile conflictu amenințători.

Reuși-va öre încercarea sau nu? Acesta este marea întrebare a momentului.

Cîteva foi rusești asigură din nou, în fața publicării tractatului de alianță germano-austriac, că Rusia nu voiesce să atace pe nimeni și dîcî, că decă Germania stăruiesce pe lângă aceea, că scopul publicării a fost numai de a arăta lumii, că puterile aliate sunt pötrunse de intențiunile cele mai leale pentru susținerea păcii, atunci Rusiei nu-i rămîne alta, decă să aștepte dovedî faprice pentru acesta.

Din Franția însă răsună altă voce. Răsună o voce de bucurie, că acum nimic nu mai împiedecă o alianță strînsă între Rusia și Franția și că prăpastia dintre Germania și Franția s'a mărit numai prin publicarea tractatului de alianță germano-austriac.

Și aici e adevărata cangrenă, de care suferă adî continentul european. Aici e cheia tuturor neajunsurilor cauzate prin ne-

conținutele înarmări. Este periculoasă rivalitate dintre Germania și Franția. Este Art. III alu tractatului de alianță, care prevede o acțiune comună a armatelor ambelor împărați aliați, în cazul unei cooperatiuni active franco-rusești, sau și numai în cazul, când Rusia ar „amenința” cu „măsurî militare”, pe cel atacat din partea Franției, care pöte fi numai Germania.

Decă „măsurile militare” sunt de ajuns spre a nasce *casus belli*, atunci ne putem aștepta în curînd, în sensul vorbirei cancelarului german, la un războiu prospöt germano-frances, Austro-Ungaria avînd misiunea de a ține în loc pe Rusia și a împedea decă se pöte un războiu cu Rusia purtat în același timp.

Bismark își pune speranța numai în Dumnezeu și în forțele Germaniei. Dîr vechiul proverb dîce: omul își propune și Dumnezeu dispune!

Greci și Români.

Sub acestu titlu cetim în „Revue de l'Orient”, ce apare în Budapesta, dela 8 și 15 Ianuarie 1888:

Correspondentul nostru din Monastir (Bitolia) ne trimite în privința Cuțo-Valahilor o nouă scrisöre. De astădată dînsul se abține de orice polemică și se mărginesce să numere fapce a cărora esactitate se pöte contesta, (?) dîr căroră totuși nu li se pöte tăgădui însemnătatea.

Cu tôte acestea, spre a evita chiar aparența de părtinire, punem față cu dînsa o părere grecescă, reumatul unui studiu, care a fost publicat în „Neologos” (ziar grecesc din Constantinopole), ca răspuns la articolele publicate mai înainte de diarele „La Turquie” și de „Revue de l'Orient”.

Publicăm în primul loc opiniunea förte curiosă a redactorului ziarului „Neologos”:

„Nici o relațiune nu există între Albanezi și Cuțo-Valah și tinerele națiuni de pe amîndou laturile Dunărei.

„Înainte chiar a ființei acestor din urmă, cei dintîiu împreună cu frații lor Greci apărau încă de multu timp patria lor comună: Macedonia, mai cu semă contra invasiilor Cumano-Bulgariilor, ai cărora descendenți direcți sunt astăzi Români, după amestecarea lor cu Dacii, cu Romanii, cu Goții, cu Hunii, Avarii, Bulgarii, Ungurii, Grecii etc.

„Albanesii sunt fără îndoie împreună cu Grecii o ramură a aceluiași trunchiu, decă alu trunchiului greco-pe-lasgiu; cât despre Valah sau Greco-Valah, aceștia sunt förte depărtați de națiunile de peste Dunăre, care formeză rassa română, și Bizantinii sunt cei dintîiu cari în alu IV secolu au întrebunțat numele: Valah.”

„Valahii n'au nimic comun cu Slavii și cu Daco-Români; ei nu sunt decă nisece nomazi — vagabonzi — și se deosebesc prin viața lor de păstori de rassa română, rassă curată agricolore.

Greco-Valahii se trag din împreunarea rasei grecesce cu rassa gotică, ceea ce se probază cu limba lor și prin alte mărturii. Numele: Valahii se da,

după Nilios, popörelor care locuiau în sate în Tracia, în Macedonia și în Epiro-Thesalia, de către Bizantinii din timpul împăratului Theodosie, adecă din timpul stabilirei în acele țări a Goților, cari prin alianțele lor cu Grecii și cu Romanii din Bizanția, îmbrățișăzdu religiuinea și însușindu-și limba și moravurile țerei, au fost numiți Gotogreci, după cum astăzi sunt numiți Greco-Valahii.

„Este invederat că cuvîntul: Valahii nu se derivate din Velch, nume, pe care rasele germane îl dau locuitorilor imperiului roman, după cum istoricii români și româno-fili l'au constatat de curînd, ci dela numele Vlach, care era unul dintre căpitani Goților, și din Vlacherna, unu nobil Got, alu cărui nume a lăsat urme vizibile la Constantinopole.

„Cătu despre limba Gotogrecoilor, ea se deosebesce de limba română și sîmîndă, după Cananus Lascareș, cu aceea a popöruului german, care locuiesce pe marginele Mării Nordului, dăși Thunmann după cercetările sale sciințifice, a constatat, că în limba greco-valahă jumătate din rădăcini sunt latine și cealaltă jumătate se compune din rădăcini grecesce, gotice și dintr'acelea alu unei limbe förte analögă cu limba albaneză din zilele noastre. Alți glosologi dau idiomelor de peste Dunăre numele de: Daco-latină, pe când idiomului Greco-Valah sau Goto-Grecu îi dau numele de Macedono-valahic sau Traco-valahic.

„Odinöră Greco-valahii sau Goto-grecii unii de multu timp cu Grecii proprii dîși și cu Greco-albanezii au contribuit prin sacrificii comune la formarea rasei moderne, și se considerau ca descendenții Myrmidonilor lui Ahile, ai lui Alexandru și ai lui Pirhus; ei combătöu pe Cumano-Bulgari, cari din Cumani s'au prefăcut acum de curînd în Români.

Pe acele timpuri nu existau Sylloguri sau comitete de propagandă; nici chiar pe timpul când cele trei ramure ale rasei grecesce din Macedonia seversău luptele lor vestite de care este plină istoria modernă.

„Nu se află erăși Sylloguri atunci când unitate acestor trei elemente se esprima prin organul unei limbe comune, care a servit fiilor lor glorioși ai Macedoniei și ai Epiro-Thesaliei să-și exprime sentimentele și cugetările lor și să laude pe D-öeu.

„Nu existau Sylloguri în timpul când din pușinul ce aveau, Macedonenii Epiroții și Thesalienii contribuiau la clădirea farelor luminătore ale elenismului modern, adecă colegiele din o multime de orașe și mai cu semă din Moscopole unde Greco-valahii au fundat una dintre cele dintîiu imprimerii grecesce, — și, în fine, nu existau Sylloguri cari să aștepe pe marii patrioți greci, ale cărora sacrificii pentru înălțarea elenismului modern în genere nu sunt contestate.

„Öre acestea nu sunt fapce făcute din cauza comunității de origine, de acțiune, de tradițiune, de dorințe de suferințe, de dezvoltare mintală și morală, în scopu de a dobîndi unitatea?”

„Astăzi se caută însă prin broșuri să se distrugă acestu unitate, a lăsa să se înțelgă că acestu unitate este dăunătoare pentru interesele imperiului otoman și se încercă a se căștiga contra ei opiniunea publică europeană.

„Din nefericire o asemănare de dialect, o picătură de sânge și nise urme de origine comună îndepărtată, descoperite prin mijloace amplificative, nu pot astăzi să dea naștere unor națiuni necunoscute. Dacă ar fi astfel, existența națională a mai multor popoare din Europa ar fi de sigură anulată.

„Nu trebuie popoarele care constituiesc unitatea națională a Macedoniei să fie chemate să-și nege naționalitatea lor istorică, care este așa de veche, pentru ca să ia alta nouă. Această unitate formeză garanția Statului-quo politic actual, Statu-quo așa de eficace pentru consolidarea fraternității ce există între Greci și Otoman și care nu va putea fi schimbată pe cât timp popoarele din Macedonia se vor întemeia pe densa.”

Terminându, „Neologos” dice, că nu crede în existența a trei milioane Albanesi și Români, cari s'ar afla în micul spațiu cuprins între Muntenegru, Grecia și Adriatică, mărginită de o parte de vilajul Cossovo și de alta de marea Egea, și provacă pe corespondenții noștri să combată cu probă, dacă pot, afirmațiunile de mai sus.

(Va urma.)

SCRILE ȚILEI.

Cetim în „Preotul Român” din Gherla următoarele, sub titlul „Ajutoriu”: „Poporul român gr. cat. din Poiana Arișului (comună mestecată cu Maghiari ev. ref.), în cea mai mare parte foarte lipsită și necăjită, câștigându-și pâinea de toate Țilele cu lucrul pe la streini, și-a edificat în anul 1882 o școală într-o toată corespunzătoare cerințelor legii și acum și-a adunat materialul de lipsă pentru ca în locul bisericii vechi de lemn — în care, fiind aproape ruinată, i s'a interzis prin autoritățile civile ținerea cultului divin, — să-și Țidescă o biserică nouă din material solid. Multele spese ce le-a avut însă cu cumpărarea locului, în care și-a Țidit școală, și a aceluia în care vrău să-Țidescă noua biserică — ambele cumpărându-le dela streini cu bani scumpi, — precum și cu Țidirea și adaptarea școlii și cu procurarea materialului de lipsă la noua biserică: i-au stors de tot, așa că acum credincioșii sunt siliți a recurge la ajutorul confrăților de pretutindena cu rugarea, ca să binevoiescă a-i ajuta într-o îndeplinirea lucrului început, contribuind care-și după putere la acoperirea speselor de Țidire a noii biserici, și ei din parte și-au promis, că la timp potrivit asemenea vor ajuta după putință pe alți confrăți ai lor la astfel de casuri. Contribuțiile binevoitoare să se trimită la Redacțiunea acestei foi, („Preotul Român” în Gherla) care le

va chita publice și le va înainta la locul destinațiunii lor.”

E de dorit ca acest strigăt după ajutor să nu răsune în pustie.

Alegerile de deputați pentru camera română s'au început Sâmbătă cu colegiul I. Din 64 deputați aleși, 46 sunt ai partidei guvernului, 19 sunt ai opozițiunii. În 8 locuri sunt balotage.

Ni se scrie din Zernesc, că acolo a fost Sâmbătă, în 23 Ianuarie v., pe la 10 ore seara un incendiu, care a prefăcut în cenuse șura și șopul unui locuitor. Dauna este de peste 1000 fl. cari au fost asigurați, o impresiune bună a făcută asupra dăunatului, asupra celor amenințați de acel incendiu, precum și asupra tuturor locuitorilor, soșirea neașteptată a pompierilor, cari la primul avis au alergat cu toate aparatele la locul incendiului și cari, deși numai lucrători din fabrica d-lui Martin Kopony, proprietarul acelei fabrici, cu multă iuțelă și dexteritate au putut în scurt timp a localiza și a stinge de tot incendiu, ce ușor ar fi putut lua dimensiuni mai mari. Locuitorii din Zernesc aduc și pe această cale atât d-lui Kopony, cât și bravilor săi pompieri mulțămite publică.

Visitarea administrativă a căii ferate secuciesc Oderheiu secuciesc — Ciuc-Seșreda s'a făcut. În curând va fi predată comunicațiunii linia.

Constatându-se necesitatea d'a se modifica traseul (linia) căii ferate vicinale Mureșu-Ludoșu-Bistrița, ministrul de comunicațiune a ordonat o ulterioară vizitare a liniei pe Ția de 12 Martie.

Se scie că ministrul Tisza ținuse la anul nou o cuvântare în care și-a exprimat speranța că se va susține pacea. Această vorbire s'a telegrafiat la Viena și la Berlin în înțelesul, că Tisza nu speră că se va susține pacea. Urmarea a fost că s'a produs o mare neliniște în toate cercurile politice și mai cu seamă la bursele din Berlin și Viena. În contra funcționarilor dela oficiul telegrafic din Pesta s'a pornit cercetare disciplinară și în Țilele acestea s'a făcut judecata.

Cercetarea se estinse asupra a 3 funcționari și anume: asupra aceluia care a primit telegrama destinată pentru biroul de corespondențe din Viena, mai departe asupra aceluia, care a trimis prin aparatul Hughes și asupra funcționarului superior, care conduce oficiul. Intențiune răutăcioasă nu s'a constatat din care cauză lucrul s'a încheiat cu procedura disciplinară. Judecata e

foarte aspră. Funcționarul care a telegrafiat vorbirea ministrului președinte pe aparatul Hughes a fost degradat din clasă a Țecea de rang în clasă a unsprezecea, și i s'a redus leaful dela 1000 fl. la 800 fl., fiind și transferat într-o stațiune mai mică, într-un post subordonat. Funcționarul superior care în Ția de anul nou a avut serviciul, a fost eschis pe 3 ani dela înaintare afară de aceea transferat pe speșele sale într'altă stațiune. Funcționarul care a primit depeșă a fost declarat nevinovat.

În Cheșdi-Oșorheiu a fulgerat și a tunat în Ția de 19 (31) Ianuarie. A doua Ți a ploaie d'asă.

La inspectoratul de dare de aci s'a s'ăvârșit la 4 Februarie n. un act s'ărbătoresc: servitorul pensionat al aceluia oficiu, Eduard Rigetti, după un serviciu de 42 de ani, a fost decorat de Maiestatea Sa cu medalia „Crucea de argint pentru merit”. D-lu inspectoru r. de dare Stefanu Gencsy, ca reprezentant al d-lui comite supremu conte Andrei Bethlen, în prezența unei adunări numeroase și cu o vorbire corespunzătoare a at'ernat medalia, între urări de „s'ă trăiescă Maiestatea Sa”, pe peptul lui Rigetti, felicitându-l.

În Anghelșu, comit. Trei-scaune, s'a împușcat la 2 Februarie n. fata de 20 de ani a unui proprietar, numită Margita Tamasi. Causa sinuciderii nu se spune.

În comitatul Sibiu sunt de ocupat mai multe locuri de îngrijitori ai căilor comitatense, și anume Nr. 7 cu locuința în Recea, Nr. 21 cu locuința în Șura mică, Nr. 40 cu locuința în Tălmaciu, Nr. 41 cu locuința în Sibiu și Nr. 54 cu locuința în Vurperu. Petenții să-Ți adreseze cererile până la 15 Februarie n. la măestrul drumurilor comitatului.

Acum câteva Țile, un Țigan unguresc lăutar, întorcându-se dela țără acasă la Seps-St. Georgiu, întelni pe drum un lup, care se pregătea să vină în neplăcută atingere cu el. Bonca, așa se numește lăutarul, care cântă cu cornul, (trâmbița) în spaima sa veni la ideea, să scotă sunete puternice din cornul său. Lupul înmărmurit, încep a urla îngrozitor și înșoft, în Țecare departe și urlând necontentit, până înaintea orașului pe bietul lăutar, care întră triumfător în oraș suflându în corn.

Dărnicia regelui României.

Cetim în „Curierul Financiar” dela 24 Ianuarie:

Dacă generozitatea este unul din atributele caracteristice ale M. S. Regelui României, modestia Sa întrece liberalitatea Sa până în punctul d'a o ascunde în ochii lumii. Se scie într'adevăr, că Suveranul nostru doteză cu cheltuiala Sa multe comune rurale cu școli și cu biserici, că înaltele Sale bine-faceri oculte se întind la multe văduve, la multe orfeline, la multă lume scăpată, cu toate acestea erau greu de grupat toate aceste bine-faceri la un loc pentru a pute răspunde calunilor. Astăzi printr'o indiscrețiune a prințului Dimitrie Ghica, suntem în pozițiune d'a da aci cifra cheltuielilor M. S. Regelui României. Mulțămim sincer prințului Dimitrie Ghica pentru indiscrețiunea sa și considerăm ca o datorie d'a o pune în relief, dorința noastră fiind a face o deplină lumină.

În 1887, a Țist principele Dimitrie Ghica dela tribuna întrunirii electorale dela Atheneu (ținută în Țilele trecute), lista civilă a Regelui și veniturile Domeniului Coronei au dat ca venituri 1.985.185 fr. contra 2.087.895 franci cheltuieli.

În 1888, bugetul cheltuielilor întrece cu 239.350 fr. 60 bani pe acela al veniturilor. „Afirmă pe onoarea mea, care mi-e scumpă mai mult decât toate, esactitatea acestor cifre.”

Astfel dintr'un buget mai mic de 2 milioane, Suveranul prelevă 400.000 franci pentru acte de bine-facere, burse, pensii, și subvenții acordate la școli seu la biserici, plus 230.000 pentru Sinaia și 180.000 franci pentru terminarea lucrărilor castelului Peleşu.

Cuvântul Prințului Ghica a făcut pe poporul român să aște, că Suveranul nostru dă cu amândou mâinile și cu o deosebită bunăvoință.

Sciri polițienesci.

Suma de 1500 fl. semnată, de proprietarii de prăvăli deschise, în favorul cerșitorilor de Sâmbăta nu s'a ajuns prin încasarea terminată Vinerea trecută, ci acesta a ajuns numai cifra de 1200 fl. Faptul se esplică prin aceea, că mai mulți neguțatori au redus la încasare sumele subscrise, alții Ță au refuzat plățirea sumelor cu observarea laconică, că „n'au chibzuit bine lucrul.”

Spre a se evita neînțelegeri se aduce mai departe la cunoștință, că colectele făcute pentru scopuri culturale și humanitare, pentru biserici și confesiuni și în favorul celorl păgubiți prin întâmplări elementare, se sustrag competenței căpitănatului orășănesc și măsura

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(1)

Frântură de cuvântare populară.

Domnii Țicți: țărantulu e talpa țerei, și eu Țicți: femeia e talpa casei.

În adevăr, cui i-a dat Dumnezeu femeia bună, acela are parte de mare noroc în lume, căci peste casa lui pare-că sboră angerii: într'insa e pace, și unde caută gășesci rânduială și curăție; mâna femeiei le face toate la timp și toate le aședă la locul lor: după acestea cunosc ochiul ei, inima ei, capul ei.

Bărbatul caută cu drag la purtarea femeiei sale, inima îi rîde de bucurie și dragostea lui cu anii nu scade, ci crește; așa un bărbat trăiesce îndoit mai mult, pentru-că viața îi curge ca apa cea limpede, ce nu o tulbură nimică; el nu scie de sfadă, nu de ură, nu de răutate, nu de pismă, nu de cuvinte prôte: în sufletul lui e pace și pace, și bine e și în casa lui și în familia lui.

Dără pe de altă parte sunt Țmenii, cari cred, că numai avuția este norocul omului. Deci când vine timpul să mērgă cu feciorii la pețit, nu întrebă de cât

de avere, de falc de pământ, de număr de vite și de sume de bani.

Nu-i ce Țice, falcile de pământ, vitele și banii sunt lucruri bune, dără numai pe lângă o inimă bună de femeie; nu-să însă de nici un folos, dacă aceea care le capetă și le are e un pecat de femeie, o faptură fără frica lui Dumnezeu și fără rușine, apoi răsfățată, lenșă și mărășavă. Și căți bărbați nu-să în lume, că amblându după avere, și-au luat în casă o scorpă ori o vacă baltată și ar fi bucuroși să scape de dînsă!

Așa era odată un om tēnēr și avut din moși strămoși; el avea casă mare și gospodăria bună, ca cum nu era alta în sat; avea 50 de falc de loc, vite cornute, crescute de mâna lui, mōră prisacă și câte de toate; la densul erau totdeauna podurile pline și sacii plini.

I-a venit timpul și lui să se însore; a umblat așa dără în sus și în jos, cum fac Țmenii cei avuți, până-ce a dat de o fată, rumenă, frumoșă și avută. El se ferica cu femeia lui și se fudulia cu densa ca cu nu sciu ce. Și Țmenii încă nu-Ți luau ochii de pe densa, când mergea Dumineca la sf. biserică, scii colea, bine îmbrăcată și ales de frumos împodobit.

Dără credeți, că a Ținut mult fericea bărbatului și mirarea Țmenilor?

Nicidecum! Căci îndată au băgat Țmenii de sēmă, că între densa și bărbatu-său cuvânt bun nu-i, că în casa lor de rēul ei „Dōmne ajută” nu-i. Ea nu scie cōce nici măcar un cuptor de pâne și pânea ei era așa, că nime nu o putea lua în gură. Ea nu scie nici la vatră și bărbatu-său trebuia să-Ți țină fată la fertu. Erau și vaci de mult de ajuns, dără de frupt nu se mai alegea nimica; era și cānept de ajuns, dără din an în an rămânea nelucrată. Ea nu scie nimica și nu se apuca de nimica, pentru-că cât a fost acasă la mă-să, mă-sa toate le făcea singură, Ță pe densa o lăsa din ușor, mai de ales, ca să cunoscă lumea, că-i fată de bogătaș și n'are nevoie să mai pună mâna pe lucru.

Dără într'o dimineță face bărbatu-său la densa așa: „Savetă, ean scōlă-te, de caută un pic pe afară și derădică și prin casă.” Saveta însă nu mai era deprinsă să se scōle dimineță; de aceea nu răspunde nimica, decât se întorce pe cea-laltă parte, de adorme și dōrme Ță dusă.

Cine mulgea vacile și cum le mulgea, ea nu-Ți mai bătea capul; de era

strat în grădină ori de nu era, ei îi era totu atata. La femeile celelalte era în grădină ceapă, usturoiu, pētrînjei, sfecle, curechiu, pepeni și câte de toate; la densa în grădină însă numai știru, lobodă și cucută. Unde ai fi pus ochiul în gospodăria ei, ai fi cunoscut, că gospodina de casă nu-i de nimica, ba încă că-i și murdară; căci de ai fi căutat la strachină, strachina era nespălată, de ai fi căutat la cofă, cofa era nespălată, ba ce, chiar verde de negrijit; Ță cămașa de pe densa era ca de pe cei-ce facu cărbuni ori umblă cu pecură.

Le dete Dumnezeu și copii și bietul bărbat se mângăia: „Lasă”, spunea el, „Saveta acum își va mai lua de sēmă și se va apuca de gospodărit, căci Dumnezeu ne dă copii și trebuie să grăjim de densii.”

Așa! Cum nu! Copii bieții umblau și ei așa de rufoși, așa de nespălați și nepeptenați, de-i era omului greață să se mai uite la densii.

La urma urmelor bine-că fetișora Savetei era totu rumenă și netedă, dără bărbatului dela un timp a prins a i se urî de densa. El totu-una umbla cu capul în pământ și nu mai grăia ni-

care oprește cerșitul se referă numai la așa numiții cerșitori de Sâmbăta seu de pe ulițe.

Acei domni proprietari de prăvălii cari vrău să plătescă în fiecare săptămână sumele semnate, sunt rugați a le depune direct în pușculițele de adunată aflătoare la secția centrală a poliției și la secțiile din suburbii.

APELŪ!

Este un adevăr re-unoscut de toți, că un popor fără industrie și comerț dezvoltat nu este în stare a face pași serioși spre civilizațiune.

Poporul nostru convingându-se despre acest adevăr, în periodul scurt delă deșteptarea sa a și început a pune temelile dezvoltării sale industriale și comerciale.

Pentru a obține însă pe acest teren rezultate satisfăcătoare, dezvoltarea trebuie să fie progresivă și omni-laterală.

Purcedându dela acest adevăruri stabilite de știința economică și convingându-ne după o serioasă cumpănire a împrejurărilor locale, că aici în Orăștie există condițiile necesare pentru întemeierea industriei tipografice: noi subsemnații am luat asupra noastră misiunea a înființa în Orăștie un:

Institut tipografic

pe acții, corăspunzătoru recerintelor de astăzi.

Spre a realiza acest scop, Vă invităm prin acesta a concurge și D-Voștră cu subscripțiunți cât mai numeroși la întemeierea acestei societăți pe acții.

Societatea se va înființa pe timp nedeterminat, cu un capital social de fl. 5000, care se va realiza prin emisiunea a 200 acții de câte fl. 25.

La subscriere se vor plăti 10%, adică fl. 250 de acție și 50 cr. tacsă de înscriere, ér restul se va solvi succesive și în modul, ce-lu va statori direcțiunea institutului proiectat.

Fundatorii nu-și rezervă nici un drept față cu institutul, ce voiesc a-lu înființa.

Subscrierile se fac la Domni: Dr. Ioan Mihai, avocat, Samuil Popu, avocat, Dr. Stefan Erdelyi, medic, Ioan Mihai, cassariu, George Baciu, comerciant, Aureliu P. Barcianu, contabil, toți din Orăștie, Laureanu Berceanu, notar în Romos, Petru Beleanu, notar în Căstău, Dumitru Iosif, notar în Beriu, Avram Mihail, preot în Romoșel, Ioan Boteanu, preot în Bintiș, Dumitru Iancu, preot în Turdaș, Teodor Crisan, preot în Cujir, George Lucacu notar în Bobalna și Simeon Filimon, preot în Vărmaga, cari sunt autorizați sub răspunderea solidară a subsemnaților a încasa rata primă de fl.

mica, fără numai din când în când scoate câte un suspin greu și dicea: „Dămine, ce m'a găsit!”

Oamenii sciau, ce durere are elu la inima lui; de aceea câte o-dată veniau de-i diceau o seamă:

„Ei, lasă, Ionică, nu te da; mai bine haide să mergem la cea cărșmă și să tragem câte un pahar de cea putore, ca să mai uităm de lumea asta.”

Și cărșma nu era departe, căci cărșmele răsăr prin satele noastră, cum răsăr tomna cei bureți prin pădure. Așa aș, așa mâne, ba dela o oră Ionică nu mai putea fără rachi și mai mult ședea în cărșmă decât a casa. Elu ședea în cărșmă, dără acasă i-se înșuiba sérăcia. Și adecâte omenii gătau de sémănat, éră elu începea a ara; omenii începeau a seceră, elu nu era gata cu prașila: la densusu tôte nu mergeau în sus, ci repede în jos; numai copii din an în an i-se înmulțiau și flit impresurau totu mai tare.

Ei, dără de necădu și Saveta s'a datu la bėutu și cum? Au prinsu a veni la dēnsa babele și a-o pune la cale dīcēdu-i:

„Bea Ionică, de ce s'ă nu bēi și tu, ca să mai uiți de cele necăduri?”

Și ea încetișor cu încetișorul s'a și datu bine după învățatura lor.

(Va urma)

250 precum și tacsă de înscriere de 50 cr.

Subscrierile se vor încheia în 18 Februarie 1888 st. n.

Orăștie, în 1 Februarie 1888 st. n.

Dr. Ioan Mihai m. p., Samuil Popu m. p., Dr. Stefan Erdelyi m. p., Ioan Mihai m. p., George Baciu m. p., Aureliu P. Barcianu m. p., Nicolau Popoviciu m. p., Iustinu Moldovanu m. p., Ioan Lăzăroiu m. p., Simeon Corvinu m. p., Toma Haneșiu m. p., Georgiu Ioandrea m. p.

SCRİ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Vorbirea principelui Bismark.

Berlinu, 7 Februarie. Din parlamentul germanu: La ordinea zilei e prima cetire a legi de împrumut pentru armată. Principele Bismark ia cuvēntul, pentru ca să vorbescă asupra situațiunei generale a Europei:

Pot liniști opiniunea publică într'atâta, întru câtu aspectele față cu Franția au devenit mai păcătice. Și în privința Rusiei nu sunt aș de altă părere decât eram atunci, când m'am exprimat, că n'am avē să ne îngrijim de nici un atac din partea Rusiei. Recunosc că concentrarea trupelor rusesci pare îngrijitoare, dăr nu vedu nici un motiv și nici un pretext d'a se nasce un răboiu rusu or european. Chiar un răboiu cu Franția încă nu condiționează un răboiu cu Rusia, ci din contră, un răboiu cu Rusia condiționează un răboiu cu Franția.

Bismark crede, că cabinetul rusescu intenționează ca, cu ocaziunea crizei europene celei mai de aproape, să dea expresiune și să accentueze cu putere vocea Rusiei or să facă mai cu efect pretențiunile sale diplomatice, fiind că în dosul ei se află o armată pregătită de răboiu....

Inclindările răboiice ale Franciei și ale Rusiei ne constringă a ne apăra. Simțemintele amicale ale Rusiei pentru Germania s'au ricitu din cauza alianței noastre cu Austro-Ungaria, pe care am încheiat o findu că altmintelea am fi ajunsu a fi necondiționat dependenti de Rusia.

Publicarea tractatului de alianță nu e un ultimatum, nici o amenințare. Lumea trebuie să scie că noi ne întrepunem pentru nișințele comune de a se sustine pacea și că Austro-Ungaria este aliatul nostru natural în contra pericolelor ce amenință din partea Rusiei și a Franciei.

Noi ne dăm tōtă silința a se sustinem vechile raporturi cu Rusia, dăr nu ne căciulim nimēni. Noi Germanii ne temem de Dumneșu și de nimenea altu în lumea asta. Frica de Dumneșu ne face să dorim pacea. Celu ce însă, cu tōte acestea, va rupe pacea, va trebui să se convingă, că iubirea de patriă gata la luptă va aduna sub steaguri întreaga populațiune a Prusiei ca și în anul 1813, — iubirea de patriă, care a devenit un bun comunu alu întregi națiuni germane.” (Aplause sgomotose și prelungite).

Legea a fost primită în prima și a doua cetire. Impresiunea ce a făcut o discursul lui Bismark este, că acestu discursu e un cap de operă diplomaticu estraordinar. A atinsu plăcutu căldura cu care vorbitorul a amintit pe Austro-Ungaria și tripla alianță.

DIVERSE.

Rinoplastica. Acum câteva zile o femeie care suferea de un picior se duse la clinica din Viena. Observatorul neesercitat mai că n'ar fi observat pe fața femeii nimic neobișnuit, esperțului chirurgului însă îi bătă la ochi,

afară de nasul celu lat și turtit, o scangă (cicatrice) pe fruntea femeii. Întrebându de cauza acestei aparițiuni, declară femeea, că ea are să mulțămescă nasul ei mânei dibace a lui Langenbeck, care înlocui înainte de asta cu 20 ani organul ei, distrus de nise formațiuni de umflături, printr'o operațiune plastică din frunte; mai adause, că atuncea d-lu profesorul îi puse în perspectivă și aceea, că nasul ei va fi atât de frumos încâtu totu pōte să și mai capete un bărbat și acum e măritată a doua oră. În legătură cu acestu frumosu succesu medicalu arată profesorul respectiv meritele nemuritoare ce și-le-a câștigat Langenbeck prin operațiunile plastice, deorece elu este primul care, după o metodă științifică, a înlocuit defecte mai mari ale corpului omenescu prin părți învecinate sănătoșe. E drept că antecesorul seu genialu Dieffenbach a făcutu primul începutu, cu „fabricațiune de nasuri”, dăr din cauza tehnicei încă neperfecte nu obțin decâtu numai nise bucăți de carne diforme, cari câte-odată aveau o asemănare atât de puțină cu un nas, încâtu nefericiții purtători de astfelu de nasuri mai bucuroș s'ar fi scăpatu de ele. Langenbeck însă ajunse pe tērēmulu rinoplasticeii la rezultate atât de frumoșe și esteticu perfecte, încâtu se vorbea despre elu că se pricepe totu așa de bine să facă nasuri ca și bunul Dumneșu. Când se afla Langenbeck încă în Berlinu, veni la clinica lui o fată tineră, care printr'o bolă de osu își perduse nasul. Deorece i-se promise un nas nou, fata, care era cam vanitoșă, se ocupa mereu cu dorința a rezultatul operațiunei să fiă nu numai norocosu, ci și frumosu. Ziua operațiunii sosi, fata fū dusă cloroformată în camera de operațiune. Langenbeck făcu prima tăietură pe frunte, când deodată se trezi domnișora din ametea sa și strigă tare: „Dăr, prea scumpule consilier intimu, să fiă și frumosu!”

Naivitate. Octavianu mereu se ruga de tată-seu, să-i dea lui frumosu ceasornicu de aur, ce-lu avea la buzunar. „Lasă dragul tati până ce-i fi mare, că apoi ți-lu voi da!”. Odată Octavianu vērșase cafēna la masă, făcēndu tātăneșu un neplăcutu inconvenient. „Nu ți-e rușine! — ilu muștră acesta — de acum ești mare, bagă de sēmă ce faci!” — „Sunt mare tată? — întrebă Octavianu voiosu, — ei bine, atunci să-mi dai ceasornicul!”

Luxul împēratului romanu Nero. Pe nici unu dintre domnitorii lumei nu ni-lu presintă istoria într'o formă așa de escesivă, ca pe împēratul romanu Nero. Despre avere și ban părărea lui era că omen strălucit și cu adevăratu mari sunt numai aceia, cari sciu risipi și cheltui cu amēdouē mâni. În privința acesta Suetoniu ne narěză despre elu lucruri aproape fabuloșe: Nici un vestimentu în viața lui nu l'a îmbrăcatu de două ori. Pescuia cu reșea aurită împletită din fire de purpură și carlatu. În călătoriă suita lui nici-odată nu consta mai puțin decâtu din o miă de căruțe, care tōte erau trase de catâr cu potcove de argintu. Sumele cele grandioșe însă le-a înghițit mania lui de edificare. În forma cum ni-o descrie Suetoniu, locuința lui — așa numită „domus aurea” — era o adevărată minune. Pentru a și pute face o idee despre mărimea acestei case, ajunge a spune, că în ea încăpea comod o statuă a lui Nero, ce avea o înălțime de 120 urme. Ce privesce spațioșitatea din'ântru, cetitorul își va pute face o idee mai clară, decât va sci, că în această casă se afla un lac, încungiu ratu juru împrejur cu edificii ca nise cetățui; mai erau reprezentate în miniatură câmpii pline de sēmănturi, de vii, de pașuni; ba chiar și pădurici, alee, parcuri, cu o mulțime de tot felul de animale de casă și sēlbatice. Și cu tōte că această casă avea o mărime așa de fabuloșă, pretutindenea era îmbrăcată în aur. Aurul era încă ceva ordinaru în „domus aurea”, căci mărgăritarele și petrele cele scumpe cu cari erau împodobiți părții

acestei case erau multu mai scumpe decâtu aurul. Salōnele de mâncare erau deosebitu luxuoșe; cinatōrele aveau tavanuri (plafonuri) îmbrăcate cu table de os de elefantu, față de cari aurul mai nu făcea parante. Aceste tavanuri scumpe erau mobile și provēdute cu țevi pentru a împrăștia flor și a vērșa parfumuri scumpe peste oșpeți. Tavanul salei principale de mâncare avea o formă rotundă, care ca și unu orologiu se învērșea ziua și noștea, aducēndu oșpeților plăceri totu mai variate. Despre celelalte odore și decorații scumpe rămâne fantasiei ficăruia ca să și-le închipuescă, căci condeiul unu omu s'ar părē că nici nu este în stare a putē descrie în de ajunșu pompa și strălucirea cea mare a acestei case.

Numerile lozurilor comunei Bucuresci eșite la sorți la tragerea care a avutu locu la Gotha în ziua de 20 Ianuarie (1 Februarie st. n.):

- 3, 48, 95, 147, 157, 301, 311, 314, 325.
- 347, 386, 409, 463, 472, 479, 507, 579,
- 582, 641, 647, 716, 774, 910, 951, 980,
- 1013, 1071, 1110, 1142, 1247, 1280, 1336,
- 1365, 1367, 1399, 1501, 1586, 1666, 1714,
- 1902, 1947, 2117, 2134, 2170, 2609, 2615,
- 2753, 2760, 2844, 2899, 2951, 3426, 3518,
- 3529, 3537, 3542, 3612, 3706, 3785, 3862,
- 3888, 3916, 3929, 3998, 4024, 4052, 4062,
- 4200, 4336, 4349, 4385, 4386, 4388, 4474,
- 4515, 4564, 4802, 4816, 4847, 4874, 4997,
- 5009, 5113, 5612, 5661, 5695, 5724, 5790,
- 5810, 5861, 6087, 6102, 6112, 6163, 6240,
- 6439, 6475, 6515, 6635, 6688, 6785, 6854,
- 6858, 6877, 6888, 6950, 6978, 7032, 7066,
- 7165, 7170, 7178, 7311, 7387.

Licitațiune judecătoreșcă de imobile.

La 16 Februarie n. 1888 orele 9 a. m. se vor licita în casă comună din Helchiu imobilele lui Friederic Müllbacher și conșoții cu prețulu de strigare 212 fl. Licitația se va face prin trimisul tribunalului Borsos Zsigmond, ca executoru judecătoreșcu.

Totu în 16 Febr. 1888 la 9 ore a. m. se va licita în localitățile registrului cărților funduare a tribunalului r. din Brașov și realitatea lui Nicolae Kakes cu prețulu de strigare de 450 fl. v. a. Licitația se va face prin notarul reșecū Petru Nemeșu, ca trimis judecătoreșcu.

La 17 Februarie n. 1888, orele 9 a. m., se vor licita în casa comună din Cernat imobilele lui Ioan Vinesiu cu prețulu de strigare de 185 fl. 50 cr. Licitația se va face prin judecătoria r. de cercu din Satulungu.

La 20 Februarie n. 1888, orele 9 a. m., se vor licita în casele comunale din Tărlungen imobilele vėduvei Pajor Samu, cu prețulu de strigare de 92 fl. Licitația se va face prin judecătoria r. de cercu din Satulungu.

Cursul pteței Brașov

din 7 Februarie st. n. 1888.

Bancnote romănesc	Cump.	8.45	Vend.	8.47
Argintu romănesc	"	8.42	"	8.43
Napoleon-d'or	"	10.02	"	10.05
Lire turcesc.	"	11.32	"	11.37
Imperial	"	10.92	"	10.87
Galbini	"	5.88	"	5.92
Scris. fonc. „Albina” 6%	"	101.—	"	102.—
" 5%	"	98.—	"	99.—
Ruble Rusesc	"	109.—	"	110.—
Discontul	"	6 1/2—8%	pe anu	

Cursul la bursa de Viena

din 6 Februarie st. n. 1888.

Renta de aur 5%	96.10
Renta de hărtă 5%	82.15
Împrumutul căilor ferate ungare	147.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de osu ungare (1-ma emisiune)	94.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de osu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de osu ungare (3-a emisiune)	108.—
Bonuri rurale ungare	103.75
Bonuri cu clasa de sortare	103.75
Bonuri rurale Banat-Timiș	102.50
Bonuri cu cl. de sortare	102.50
Bonuri rurale Transilvane	103.50
Bonuri croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijma de vin ungurescu	—
Împrumutul cu premiul ungurescu	117.75
Losurile pentru regularea Tisei și Segedintului	122.—
Renta de hărtă austriacă	77.05
Renta de argintu austriac	78.85
Renta de aur austriac	106.50
Losuri din 1860	181.25
Acțiunile bănci austro-ungare	868.—
Acțiunile bănci de credit ungr.	267.50
Acțiunile bănci de credit austr.	266.—
Argintu — Galbini împărătesc	5.98
Napoleon-d'or	10.05
Mărc 100 imp. germane	62.27 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Picăturile de stomach Mariazeller, care lucră excelent în contra tuturor bolilor de stomach.

Neintrecute pentru lipsa de apetit, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu miros greu, umflare (vânturi), răgălele acra, colică, catarul de stomach, acrolă, formarea de petra și năsip, producerea escesivă de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, durere de cap (deca provine dela stomach), cărcei la stomach, constipațiune seu încuiare, încălcarea stomachului cu mănăcir și bătur, limbrici, suferințe de splină, ficat și de haemoroide. — Prețul unei sticle dinpreună cu prescrierea de întrebuințare 35 cr., sticla indoită de mare 60 cr.

Espediția centrală prin farmacistul **Cari Brady, Kremsier (Moravia.)** Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un remediu secret. Părțile conținătoare sunt arătate în prescrierea de întrebuințare, ce se află la fie-care sticlă. Veritabile se află mai în toate farmaciile.

Avertisment! Picăturile de stomach Mariazeller se falsifică și se imită de multe ori. — Ca semn, că sunt veritabile, servește învelitoarea roșie provădută cu marca de protecțiune de mai sus, și afară de acesta pe fiecare prescriere de întrebuințare, ce se află la fie-care sticlă, trebuie să fie arătat, că acesta s'a tipărit în tipografia D-lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se află: Brașov, farmacia Franz Kellern, farmacia la „Biserica Albă“; farm. I. Goos; farm. Iul. Hornung; farmacia F. Iekelius W-ve; farm. K. L. Schuster. Feldbräu (Marienburg), farm. Wil. Schneider. Sz. Szt. György; farm. Val. Beteg, farm. Barabás Fer. 13,52—1

SEMNE PENTRU CAPITALIȘTI

Fondată
1869.

din partea lui
HERM. KNÖPFLMACHER,

Fondată
1869.

Cassă de Bancă protocolată,
VIENA, I., Wallnerstrasse Nr. 11. VIENA.

De când miliarde din averea națională se plasază cu firmă încredere în puterea susținătoare de stat a vechiului imperiu, în valori de stat rentabile, la cel mai mic semn de posomorire a situațiunii politice tresare atât fiecare proprietar de rente, cât și aceia, cari și-au plasat banii în valori de câș ferate și în valori locale, și își aruncă într-o iritațiune neintemeiată hărțile și alergă la cea mai de aproape cassă de păstrare, care la rândul ei își plasază banii erăgi numai în valori egale, oferind depozentului interesele minime și nepermitându nic o controlă în administrațiunea ei. Se recomandă așa dără în prima liniă a alege numai hărții din patriă bine fundate, a căror rentabilitate e garantată sub toate împrejurările, care își recăștigă cursurile chiar și în timp de resbel și care sunt mai pre sus de ori ce indoă. A-și mobiliza averea impune precauțiune sub acesta însă înțelegă a se desface de toate hărțile negarantate și a-și procura numai valori bine probate.

Ocașiunea, ce nu s'a ivită, de mulți ani, că:
 ➤ **rentele noastre forte bine classate** aduc $5\frac{1}{2}\%$,
 ➤ **hărții garantate de ale căilor ferate** aduc 6% ,
 ➤ **priorități forte solide** aduc 5%

să fie folosite de toți capitaliștii speculanți pentru a-le cumpăra. 10,10—2
 Deorece la bursă momentul este totuși, mă rog pentru înștiințări la timp, pentru ca să puteți apuca momentul potrivit, și să puteți trage folosul din ridicarea cursului hărților recomandate de mine. — Pentru capitaliștii, cari vreu să-și asigure cursul ce momentan este efitin, sunt totdeauna gata pentru un scont potrivit, care în casu de lipsă pte fi și în hărții de valoare, de a-le avansa banii când vor fi în pozițiune de a-și lua în primire efectele toate, seu parte din ele ori de a-le pute vinde cu folos. Informațiun în privința acesta se dau în mod direct și gratuit.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Nr. 51 ex 1888.

143—1

Edictu.

Demetriu Latesiu, gr. cat. din Gurghiu, a intentat procesu divorțialu contra muierii sale Lința Popescu, gr. cat. din Cașva, carea l'a părăsit cu necredință. Inse ubicațiunea inctei nu e cunoscută, și așa acțiunea nu i s'a putut intima.

Deci Lința Popescu prin acesta este provocată și citată, ca în terminu de unu an și una zi dela prima publicare a edictului să se prezenteze înaintea forului matr. delegat de I instanță alu Reghinului săsescu, alt-cum se va da cursu liberu procesului inteutat și incta va fi suplinită prin curatoru al statu.

Preșidiul forului matr. delegat gr. cat. de I instanță alu Reghinului săsescu.

Reghinu, la 6 Febr. 1888.

Basilu Rațiu,

protopop gr. cat. și pres. forului.

Se deschide abonamentu pre anul 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Diaru beletristicu și enciclopedicu-literaru — cu ilustrațiun. — Cursulu XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numeru câte de 2—3 cole cu ilustrațiun frumose; și publică articlii sociali, poezie, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tracteză cestiun literare și științifice cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiun din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste totu nisuesce a întinde tuturor individiilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețulu de prenumerațiune pre anul întregu e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci—lei, plătibil și în bilete de bancă ori marce postal.

PREOTULU ROMANU. Diaru bisericescu, scolaru și literaru — cu ilustrațiun. — Cursulu XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ cole; și publică portretele și biografiile arhierioru și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiun, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre dumineci, serbător și diverse ocașuni, mai alesu funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă totu soilul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericescă, scolastică și literară. — Prețulu de prenumerațiune pre anul întregu e 4 fl. — pentru România 10 franci—lei, plătibil și în bilete de bancă ori marce postal.

Colectanții primescu gratisu totu alu patrulea esemplaru.

Numeri de probă se trimitu gratisu ori-cui cere.

A se adresa la „**CANCELARIA NEGRUȚU**“ în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totu de aci se mai potu procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discusiun filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețulu 30 cr.

Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulu broș. I. II. câte 40 cr.—Broșura III. 30 cr. Tote trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesce la tote serbătorile de preste anu, de I. Papiu. Unu volum de preste 26 cole. Acest op de cuvântări bisericesce întrece tote opurile de acestu soiu apărute până acum—avându și o notiță istorică la fie-care serbătoare, care arată timpul introducerei, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva serbătoare. Prețulu e 2 fl.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețulu 15 cr.
Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 20 cr.
Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Opera unui omd de bine. Novelă originală.—Continuarea novej: **Idealul pierdut** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Fântăna dorului. Novejă populară de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.
Codreanu craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Ultimul Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.

Eli trebuie să se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțu. Prețulu 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiță

din emigrarea lui Dragoșu. Novelă istorică națională. Prețulu 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețulu 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețulu 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețulu 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Eupide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețulu 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețulu 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesi bine alese și arangiate. Prețulu redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poesi populare, culese de Ioan Popu Reteganu. Unu volum de 14 cole. Preț. 60 cr.

Tesaurul dela Petrosa seu Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulu 20 cr.

Biblioteca Sătenului Român. Cartea I, II, III, IV, cuprind materii forte interesante și amuzante. Prețulu la tote patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii forte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerci și chemiă. Prețulu 50 cr.

Economia pentru scolele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulu 30 cr.

Indreptar teoretic și practic pentru invetământul intuitiv în folosul elevilor normal (preparandial), a invetătorilor și a altor bărbați de scolă, de V. Gr. Borgovanu, profesor preparandial. Prețulu unui esemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-unu op, întocmit după lipsele scolelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea ilu și recomandăm mai alesu directorilor și invetătorilor ca celor în prima liniă interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. Gr. Borgovan. Prețulu 15.

Manual de Gramatica limbii române pentru scolele poporale în trei cursuri de Maxim Popu, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 26 Aprilie 1886, Nr. 13193. — Prețulu 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Buteanu, prof. gimn. Unu volum de peste 30 cole. Prețulu 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică forte bogată a acestui op — cuprindend compozițiun de totu soilul de acte obveniente în referințele vieții social—se pte întrebuința

cu multu folos de cătră preoți, invetători și alți cărturari români. Prețulu 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de vier-surii funebrale, urmate de iertăciun, epitafiă ș. a. Prețulu 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în scola poporală pentru invetători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavrilu Trifu profesor preparandial. Prețulu 80 cr.

Cele mai eține cărți de rugăciun:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciun și cântări bisericesce forte frumose ilustrate. Prețulu unui esemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai finu 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legatură de luxu 1.50—2.50

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciun și cântări bisericesce — frumose ilustrate, pentru pruncii scolar de ambe secsele. Prețulu unui esemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciun și cântări pentru pruncii scolar de ambe secsele, Cu mai multe icone frumose. Prețulu unui esemplar e 10 cr.; 50—3 flor.; 100—5 fl.

Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciun frumose. Cu icone frumose. Prețulu unui esemplar spedit franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețulu unui esemplar legat și spedit franco e 15 cr.